

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
Decizie pentru respingerea sesizării avocatului
parlamentar Iurie Perevoznic

din 11.10.2004

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.193-198/26 din 29.10.2004

* * *

Curtea Constituțională în componența:

Victor PUȘCAȘ - președinte
Alina IANUCENCO - judecător
Mircea IUGA - judecător
Dumitru PULBERE - judecător
Elena SAFALERU - judecător
Ion VASILATI - judecător-raportor

cu participarea greșierului Maia Țurcan, examinând, în conformitate cu art.44 din Codul jurisdicției constituționale, sesizarea pentru controlul constituționalității unor prevederi din Codul muncii și din legile cu privire la statutul judecătorului, cu privire la Procuratură și cu privire la Curtea Constituțională,

a constatat:

1. La 8 septembrie 2004 avocatul parlamentar Iurie Perevoznic a sesizat Curtea Constituțională pentru controlul constituționalității art.76 alin.(1) lit.g) din Codul muncii*, art.24 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la statutul judecătorului**, art.29 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură***, art.16 alin.(4) din Legea cu privire la Curtea Constituțională****.

-----

* M.O., 2003, nr.159-162, art.648.

** M.O., 1995, nr.59-60, art.664.

*** M.O., 2003, nr.73-75, art.328.

**** M.O., 1995, nr.8, art.86.

Normele de drept contestate în sesizare prevăd suspendarea din funcție: a salariatului, în caz de trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către acesta a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești; a judecătorului, prin hotărîre a Consiliului Superior al Magistraturii, dacă se pune în mișcare o acțiune penală, pînă la rămînerea definitivă a sentinței; a procurorului, prin ordinul Procurorului General, în cazul în care împotriva lui este intentat un proces penal, pînă la adoptarea unei hotărîri definitive; a judecătorului Curții Constituționale, de la data încuviințării trimiterii în judecată a acțiunii penale.

Autorul sesizării consideră că prevederile menționate contravin art.1, art.15, art.16, art.21, art.43, art.54 alin.(1) și (3), art.114 din Constituție.

2. Examinând în prealabil sesizarea, Curtea Constituțională a conchis că aceasta nu poate fi acceptată pentru examinare în fond, întrucît problemele abordate țin de adoptarea, interpretarea legilor și asigurarea unității reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării, domenii atribuite în competența Parlamentului (art.66 lit.a) și c) din Constituție).

Astfel, suspendarea din funcție în cazurile prevăzute de dispozițiile legale care fac obiectul prezentei cauze reprezintă o

măsură procesuală de constrângere aplicată față de învinuit, inculpat în cadrul urmăririi penale. Curtea constată că obiectul sesizării se referă direct la domeniul infracțiunilor, pedepselor și regimului general al executării acestora, domeniu reglementat prin lege organică de către Parlament (art.66 lit.a), art.72 alin.(1) și alin.(3) lit.n) din Constituție).

De la data punerii în aplicare a Codului de procedură penală, 12 iunie 2003, procesul penal în Republica Moldova se reglementează de prevederile Constituției, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și de Codul de procedură penală (art.2 alin.(1) CPP).

Potrivit art.4 alin.(1) din Codul de procedură penală, legea procesuală penală este unică pe tot teritoriul Republicii Moldova și obligatorie pentru toate organele de urmărire penală și instanțele judecătorești, indiferent de locul săvârșirii infracțiunii. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească (art.3 alin.(1) CPP), iar normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în Codul de procedură penală (art.2 alin.(4) CPP).

În scopul asigurării ordinii stabilite de Codul de procedură penală privind urmărirea penală, judecătorul de instrucție sau instanța sînt în drept să aplice față de învinuit, inculpat suspendarea provizorie din funcție drept una din măsurile procesuale de constrângere (art.197 alin.(1), art.200 alin.(3) CPP). Suspendarea provizorie din funcție constă în interzicerea provizorie motivată învinuitului, inculpatului de a exercita atribuțiile de serviciu sau de a realiza activități cu care acesta se ocupă sau le efectuează în interesul serviciului public. Suspendarea o decide judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată în baza demersului motivat depus de către procuror (art.200 alin.(1) și (3) CPP).

Așadar, raporturile cu privire la suspendarea provizorie din funcție a persoanei supuse urmăririi penale fac domeniul și se reglementează de Codul de procedură penală, care, potrivit art.4 alin.(1) CPP citat anterior, este unic pe tot teritoriul Republicii Moldova și obligatoriu pentru toate organele de urmărire penală și instanțele judecătorești.

Curtea relevă de asemenea că problemele asupra cărora se atenționează în sesizare pot apărea în cazul aplicării neuniforme a reglementărilor legislative, însă acest aspect nu face resortul autorității de jurisdicție constituțională.

3. Curtea Constituțională subliniază că, potrivit art.6 alin.(7) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 "Privind actele legislative"*, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme, ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior. În acest sens dispozițiile Codului de procedură penală, prin care se reglementează suspendarea provizorie din funcție, sub aspectul aplicării lor, în virtutea caracterului lor posterior, se situează în raport juridic prioritar față de dispozițiile respective din legile cu privire la statutul judecătorului, la Procuratură, la Curtea Constituțională.

-----
* M.O., 2002, nr.36-38, art.210.

Concomitent Curtea observă că la elaborarea și adoptarea dispozițiilor din Codul muncii privind suspendarea provizorie din funcție a salariatului Guvernul și legislativul trebuiau să se conformeze prevederilor art.562 alin.1) și 4) din Codul de procedură penală, care obligă Guvernul să prezinte Parlamentului propuneri pentru

aducerea legislației în vigoare în concordanță cu dispozițiile CPP, să asigure elaborarea actelor normative privind reglementarea aplicării CPP. Curtea relevă că soluționarea problemelor abordate în sesizare referitoare la salariat ține de reglementarea aplicării Codului de procedură penală și intră în competența legislativului. De menționat că Codul muncii a fost adoptat ulterior adoptării CPP, însă anterior intrării acestuia în vigoare. Prin urmare, dispozițiile Codului muncii referitoare la suspendarea salariatului din funcție în cazul urmăririi penale, așa cum prevede art.47 alin.(1) lit.e) din Legea privind actele legislative, au devenit caduce.

Din cele enunțate rezultă că sesizarea nu încadrează datele admisibile pentru a fi pusă pe rol și nu corespunde dispozițiilor art.39 din Codul jurisdicției constituționale, prin urmare, nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

În conformitate cu rigorile impuse de art.24 alin.(1) și (2), art.31 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.6 alin.(1) și (2), art.64 din Codul jurisdicției constituționale,

Curtea Constituțională

DECIDE :

1. Nu se acceptă pentru examinare în fond sesizarea avocatului parlamentar Iurie Perevoznic pentru controlul constituționalității art.76 alin.(1) lit.g) din Codul muncii, art.24 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la statutul judecătorului, art.29 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură și art.16 alin.(4) din Legea cu privire la Curtea Constituțională.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

Președintele
Curții Constituționale

Victor PUȘCAȘ

Chișinău, 11 octombrie 2004.